

Kronor till de trogna

När Herren sammanställer sina juveler kommer de sanna, de uppriktiga, de ärliga att betraktas med tillfredsställelse. Änglar är sysselsatta med att göra kronor för sådana, och i dessa stjärnprydda kronor kommer ljuset som strålar från Guds tron att reflekteras i härlighet.

Tala om himmelska ting. Tala om Jesus, hans skönhet och härlighet, och om hans eviga kärlek till dig, och låt ditt hjärta flöda över av kärlek och tacksamhet till honom som dog för att rädda dig. O, gör dig redo att möta din Herre i frid. De som är redo kommer snart att ta emot en oförgänglig livets krona, och de kommer att bo för evigt i Guds rika, med Kristus, med änglar, och med dem som har blivit frälsta genom Kristi dyrbara blod.

En härlighetens krona... ligger i förvar för oss som väntar, och älskar, och längtar efter Frälsarens uppenbarelse. Det är de väntande som ska krönas med härlighet, ära och odödlighet. Du behöver inte tala ... om världens ära, eller det beröm som ges de stora i världen. Det är bara tomhet. Men låt Guds finger röra dem och de kommer snart att bli till stoft igen. Jag vill ha ära som är bestående, ära som är odödlig, ära som aldrig förgår, en krona som är praktfullare än någon krona som någonsin vilat på någon monarks hjässa. På den dagen kommer de återlösta att lysa med Faderns och Sonens härlighet. Himmels änglar som slår på sina gyllene harpor, kommer att välkomna Konungen, och dem som är hans segertroféer – de som har blivit tvagna och gjorda vita i Lammets blod. En segersång kommer att brusa och fylla himmelen. Kristus har segrat. Han träder in i de himmelska salarna åtföljd av sina återlösta, bevisen på att hans lidandes och självuppoftfrings uppdrag inte har varit förgäves ...

Jag såg ett mycket stort antal änglar som hämtade härliga kronor från staden – en krona för varje helig, med hans namn skrivet på den. När Jesus bad om kronorna bar en änglar fram dem till honom, och med sin egen högra hand placerade den underbare Jesus kronorna på de heligas huvuden. På samma sätt bar änglarna fram harporna, och Jesus gav dem också till de heliga. Den ängel som förde befälet angav först tonen, och sen höjdes varje röst i en tacksam, lycklig lovsång, och varje hand svepte skickligt över harpans strängar, och frambringade melodisk musik i fylliga och perfekta tonarter.....

Inuti staden fanns allt som är en fest för ögat. De såg underbar härlighet överallt. Därefter såg Jesus på sina återlösta heliga, deras ansikten strålade av härlighet, och medan han fäste sina underbara ögon på dem sa han, med sin fylliga, melodiska röst, "Jag skådar min själs möda, och är tillfredsställd. Denna rika härlighet är er, att njuta av för evigt. Era sorger är slut. Det skall inte finnas någon mer död, ingen sorg eller gråt, och ingen mer smärta skall finnas."...

Därefter såg jag Jesus leda sitt folk till livets träd På livets träd hängde den vackraste frukt, som de heliga frött kunde ta del av. I staden fanns den härligaste tron, och från den flödade en flod av livets vatten, klar som kristall. På var sida av floden var livets träd, och på flodens stränder fanns andra vackra träd som bar frukt ... Språk är alldeles för kraftlöst för att försöka beskriva himlen. När scenariot kommer inför mig blir jag stum av hänförelse. Överväldigad av den oöverträffade prakten och fantastiska härligheten lägger jag ner min penna och utbrister, "Oh, vilken kärlek! Vilken underbar kärlek!" Det mest upphöjda språk misslyckas med att beskriva himmelens härlighet och Frälsarens kärleks ojämförliga djup. — Maranatha, 309, 310.